

PHẬT GIÁO CÓ HẠI CHO VIỆC PHÁT TRIỂN KINH TẾ ?

Bùi Kha

---o0o---

Nguồn

<http://thuvienhoasen.org>

Chuyển sang ebook 10-08-2009

Người thực hiện :

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Đất nước hiện nay cần phải phát triển kinh tế để dân giàu nước mạnh. Muốn vậy, người dân Việt phải tăng gia sản xuất tất cả các ngành nghề, cần phải cạnh tranh trong tất cả các lĩnh vực kinh tế. Chăn nuôi gia súc, nuôi cá, nuôi tôm là các ngành không thể thiếu để cung ứng thị trường nội địa và xuất khẩu để thu ngoại tệ.

Nhưng phần lớn dân Việt Nam lại theo đạo Phật. Phật khuyên con người nên giữ giới không sát sanh và không tham lam trộm cắp thì làm thế nào để phát triển kinh tế? Vì nuôi gia súc nuôi cá, nuôi tôm mà không làm thịt để đóng thành hộp – xuất khẩu. Không tham lam làm sao cạnh tranh với thị trường? Do đó có thể nói giáo lý Phật trở thành vô dụng trong lĩnh vực kinh tế, hay nói cách khác, đạo Phật là tảng đá cản đường cho việc canh tân đất nước.

Trên đây là lời phát biểu nửa thật nửa đùa của tôi lúc gặp 40 tăng ni sinh của trường Cơ Bản Phật Học về ở lại tối thứ Bảy tại Chùa Phúc Viên Biên Hòa để chuẩn bị ngày giỗ tổ Liễu Quán, tuần cuối tháng 12, 2000.

Bị "tấn công" bất ngờ , tôi đọc được phần nào sự lúng túng trên khuôn mặt trẻ trung của một số tăng ni sinh hiện diện. Mỗi người hầu như đều có câu trả lời cho những lời chỉ trích thẳng thừng của tôi, nhưng không ai dám nói ra, ngoại trừ một sư chú bận y phục tiểu thừa muốn chứng minh lời phê

bình của tôi là sai nhưng sư vẫn còn thiếu nhiều lý lẽ do tuổi đạo và tuổi đời chỉ quá độ trăng tròn.

Sự chỉ trích đầy tính động não và bất ngờ làm cho không khí trong phòng trai soạn có vẻ nặng nề, ít ai nói chuyện với ai. Tôi cũng từ giả phòng này đi bộ ra trước sân chùa, mặc cho ai có thể bàn tán hoặc suy tư những lời "đả kích" Phật Giáo như thế.

Chưa chịu bỏ cuộc, một sư chú khác, tuổi dưới 20 theo tôi ra ngồi trên cái ghế đá cạnh hòn long bộ và yêu cầu tôi giải tỏa thắc mắc điều tôi mới phê bình ban nãy. Tôi trình trọng thưa rằng: "Đó là công việc của bậc trưởng tử Như Lai, còn hàng cư sĩ chúng tôi xin y giáo phụng hành. Đâu dám múa rìu qua mắt thợ". Sau vài lời trao đổi thân tình, tôi bắt buộc phải đóng vai thí sinh, và việc trả lời được tóm lược như sau:

Về giới không sát sanh.

Nếu ôn lại hai cuộc Thế Giới Chiến Tranh, chúng ta có biết được bao nhiêu chục triệu người chết? Cuộc chiến tại Việt Nam trước đây cũng có trên ba triệu sinh linh ra đi không có ngày trở lại. Và hiện nay những cuộc chiến tranh tôn giáo, giữa Tin Lành và Công Giáo vẫn còn tiếp diễn tại Ái Nhĩ Lan, giữa Hồi Giáo và Công Giáo tại Indonesia. Nội chiến còn âm ỉ tại Tích Lan, Colombia, Nam Tư ... Nếu tất cả nhân loại, hoặc ít nhất là thủ lãnh các đại cường, nguyên thủ các quốc gia, cấp lãnh đạo các tôn giáo Tây phương đều giữ giới không sát sanh như Phật đã khuyên thì chiến trranh đã không thể xảy ra, và hàng trăm triệu người đã không bị chết một cách vô lý. Đó là chưa nói đến các hệ quả đau thương do chiến tranh để lại.

Đức Phật không những khuyên khích đừng sát sanh, mà còn khuyên nên tôn trọng mạng sống của tất cả vạn loại hữu tình và vô tình như cây cối, môi trường thiên nhiên, rừng núi, ao hồ, sông biển... Trong cuộc chiến Việt Nam, Hoa Kỳ thả thuốc khai quang trên vùng rừng núi. Hậu quả của thuốc khai quang, có chất độc Da Cam trong đó, đã làm cho nhiều người Việt bệnh ung thư, nhiều trẻ em sinh ra bị khuyết tật. Thảm cảnh này còn kéo dài nhiều thế hệ cho cả con người lẫn động vật và cây cối vì chất độc Da Cam (Orange Agent) đã thấm vào lòng đất .

Nạn phá rừng, nạn hóa chất bị thải vào không khí, vào đất, vào nước từ các nhà máy kỹ nghệ, làm môi trường thiên nhiên bị tàn phá bị ô nhiễm. Vì thế, khí hậu xung quanh quả địa cầu đã nóng thêm 10 độ F. Hậu quả của nạn

phá rừng và bầu khí quyển nóng thêm đã tạo ra những nạn lụt lớn khắp thế giới trong năm qua. Nhiều ngàn người chết, cây màu, hoa quả bị tàn phá thiệt hại hàng ngàn triệu USD.

Do đó, mục đích của đức Phật khuyên không nên sát sinh và tôn trọng sự sống của vạn vật chủ yếu là nhằm vào các vấn đề mà tôi vừa mô tả, nhằm vào việc ngăn ngừa chiến tranh, tôn trọng mạng sống của con người. Và các hành động này thuộc về "trọng giới". Còn như nuôi gia súc, nuôi cá, nuôi tôm để sản xuất đồ hộp là thuộc về "khinh giới" (ít quan trọng hơn). Phật khuyên con người nên giữ cả trọng lẫn khinh giới. Hoặc ít nhất là giữ trọng giới trước, sau đó sẽ giữ thêm khinh giới lúc hoàn cảnh cho phép. Ngoài ra, con người có thể xử dụng khoa học kỹ thuật để chế biến các thảo mộc thành những món ăn giống thịt cá, bổ dưỡng và ngon hơn thịt cá nữa là khác, thì việc nuôi gia súc, cá, tôm có lẽ không còn quá cần thiết.

Thật vậy, ngày nay các bác sĩ tại các quốc gia tân tiến thường khuyên con người nên ăn nhiều rau cải trái cây thay thế thịt cá để tránh bệnh tật. Tại Hoa Kỳ, nhiều năm qua, bác sĩ Dean Ornish đã chữa cho những người mắc bệnh tim trầm trọng bằng ba phương pháp: Ăn chay, tập thể dục và ngồi thiền. Kết quả đạt được 85%. Nhiều hãng bảo hiểm sức khỏe như Blue Cross, Blue Shield, Mutual of Omaha... tài trợ mỗi bệnh nhân 3.500 USD để chữa trị theo phương pháp này. Xem thế, giới không sát sanh sẽ tạo cho thế giới hòa bình, muôn dân an lạc, kinh tế phát triển, dân giàu nước mạnh, người người hạnh phúc.

Tôi "trả bài" đến đây, thầy "chủ khảo" có vẻ đặc ý lắm, và muốn tôi trình bày về giới Không Tham Lam Trộm Cấp trong tương quan về việc phát triển kinh tế.

Giữ giới không tham lam trộm cắp không những đã không có hại cho việc phát triển kinh tế, mà còn làm cho dân giàu nước mạnh. Tham có mấy loại chính: tham tài, tham sắc, và tham quyền.

Ôn lại vài nét lịch sử thế giới, chúng ta thấy rõ. Các phong trào chiếm thuộc địa trong thế kỷ 19 chủ yếu là phát xuất từ lòng tham của các quốc gia tư bản. Họ xử dụng sức mạnh khí giới và kỹ thuật khoa học để xâm chiếm các quốc gia yếu kém hơn, nhằm thu về các món lợi quý giá như: tơ tằm, đồng chì, gỗ quý, vàng bạc. Thêm vào đó, các nước thuộc địa có các nguồn lợi béo bở khác như nhân công rẻ, thị trường tốt, tài nguyên phong phú mà các con buôn tư bản sẽ làm giàu nhanh chóng trên xương máu của người dân

bị trị. Dân trong các quốc gia thuộc địa cũng không chịu kiếp sống nô lệ đọa đày bởi ngoại bang. Các phong trào giải thực đã rầm rộ nổi lên cùng khắp. Những cuộc kháng chiến và đàn áp kháng chiến đã làm cho nhiều vùng đất bị tắm máu, triệu triệu con người thiệt mạng, nhà cửa bị đốt cháy, ruộng vườn bỏ hoang, nhân công chết, nhà máy sản xuất bị tàn phá. Đứng về phương diện kinh tế thì đó là một thảm họa!

Ngày nay, nhiều quốc gia đang nội chiến vì tham lam tranh giành quyền lực, tranh giành tín đồ tranh giành đủ thứ. Nhiều kẻ cuồng tín trong quá khứ toa rập với các phong trào chiếm thuộc địa để cưỡng bách dân chúng trong các quốc gia bị trị cải đạo. Họ nghĩ như vậy là làm đẹp ý Chúa (God) và được lên thiên đàng lúc chết. Tham cái bánh vẽ thiên đàng cũng đã cướp đi hàng trăm triệu mạng sống của con người. Nhiều cuộc chiến tranh tôn giáo đang xảy ra cũng phát xuất từ lòng tham mang tính tôn giáo.

Nước Việt ngày nay lâm vào tình trạng nguy hiểm. Tham nhũng đã trở thành quốc nạn. Vì lòng tham, con người muốn làm giàu nhanh, giàu lớn mà không muốn đổ mồ hôi. Ngân khố quốc gia sẽ không bao giờ thỏa mãn con người tham nhũng. Hậu quả của vấn đề này sẽ tùy thuộc vào mức độ và địa vị mỗi người mà họ có thể bị tù chung thân hay bị án tử hình. Các viên chức cao cấp, nếu vào đường tham nhũng, họ có thể thanh trừng lẫn nhau vì quyền lợi. Hậu quả của nó là nước nhà có thể bị nội chiến. Ngoại quốc sẽ bỏ tiền mua chuộc cán bộ cao cấp nhằm lũng đoạn guồng máy chính trị để trục lợi.

Nếu con người giữ giới không tham lam, không trộm cắp như Phật dạy thì nạn tham nhũng sẽ hết, ngân quỹ thặng dư, xã hội văn minh tiến bộ, không bị ngoại quốc khinh rẻ chê cười.

Tham sắc là một yếu tố khác của tham lam như vừa được trình bày. Tham sắc nên có người thấy vợ người khác đẹp hơn vợ mình, thấy chồng bạn bảnh trai và dễ thương hơn chồng mình. Kết quả là gia đình tan nát, hạnh phúc đổ vỡ. Thời gian chiến tranh trước 1975 có câu nói nửa đùa nửa thật:

"Trai thời loạn năm thê bảy thiếp,
Gái dung nhan có đến mười chồng".

Tình yêu như thế chẳng khác nào "cái chai và cái nút chai". Nhiều vua chúa ngày xưa tham sắc đến nỗi người ta ví sắc đẹp của người đàn bà có sức

mạnh không phải làm nghiêng nước đổ thùng, mà "Nghiêng Nước Đổ Thành".

Nhiều triều đại sau khi vua chết, các hoàng tử tranh nhau ngai vàng dẫn đến cảnh anh em chém giết nhau. Ngày nay, các quốc gia tân tiến và có nhiều dân chủ tự do, nhưng đến mùa bầu cử các ứng cử viên thóa mạ lẫn nhau để tranh phiếu cử tri. Trông thật tội tệ và bỉ ổi. Ngay tại Mỹ, kỳ bầu cử tổng thống cuối năm vừa qua, cảnh gian lận phiếu giữa hai đảng Dân Chủ và Cộng Hòa cũng làm cho chúng ta cần chú ý đến tư cách và tác phong con người trong một xã hội tự cao về dân chủ. Nhờ có dân chủ hơn, nên họ chỉ mới vạch luật ra tòa để tranh chức, chứ chưa phải vạch súng thanh toán nhau để tranh quyền.

Nói gọn, vì không giữ giới Tham Lam, Trộm Cắp, thế giới đã tạo ra biết bao cuộc chiến đẫm máu, quốc gia loạn lạc, xã hội điêu linh, gia đình tan rã. Hệ quả của nó dĩ nhiên là không riêng gì đời sống kinh tế, mà các lãnh vực khác như chính trị, xã hội... cũng đều bị khủng hoảng. Còn như Cảnh Tranh Chính Đáng để sản xuất, để kiếm thị trường v.v.. thì không thuộc về Tham Lam Trộm Cắp mà thuật ngữ Phật Giáo gọi đó là Tinh Tấn, tức là tấn tới, vươn lên trong sự trong sạch chính đáng.

Hy vọng lời chỉ trích có tính động não của tôi và sự góp ý để trả lời cho vấn nạn này, sẽ góp một phần nhỏ cho những ai chưa thấy rõ cách áp dụng thực tiễn lời Phật dạy vào sự sống cho chính mình và cho cả quốc gia và nhân loại. Đến đây, bẵng đánh báo hiệu giờ dùng điểm tâm của tăng chúng trong chùa. Thầy trò chúng tôi chia tay nhau trong niềm vui tương kính.

---o0o---

Hết